

Προσεγγίζοντας με διαπολιτισμική ματιά τον ασθενή και την ασθένεια

/ [Πεμπτούσία](#)

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση βρίσκεται στο επίκεντρο του εκπαιδευτικού ενδιαφέροντος τις τελευταίες δεκαετίες, καθώς προσπαθεί να απαντήσει και να προσφέρει λύσεις, σε ζητήματα που αφορούν άμεσα την ομαλή λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος και του κοινωνικού συνόλου όπως μεταξύ άλλων αυτά της κοινωνικής και ψυχικής υγείας που ταλανίζουν σημαντικό τμήμα του πληθυσμού είτε προέρχεται από ξένες χώρες, είτε από την ημεδαπή. Στο πλαίσιο αυτό έχει δημιουργηθεί και αναπτύσσεται ταχύτατα ο κλάδος της διαπολιτισμικής νοσηλευτικής, ο οποίος απευθύνεται κατά κύριο λόγο σε αλλοδαπούς ασθενείς.

Από την άλλη η πλειονότητα των ανθρώπων έρχεται κάποια στιγμή στη ζωή της αντιμέτωπη με ασθένειες που έχουν μόνιμο ή παροδικό χαρακτήρα, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά πέρα από τη σωματική, την ψυχική και κοινωνική υγεία του ανθρώπου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η πρόληψη και η αντιμετώπιση προβλημάτων υγείας να συνιστούν διαχρονικό ζητούμενο που εκφράζεται κυρίως μέσω της αγωγής υγείας, της προληπτικής και της θεραπευτικής ιατρικής. Αυτές αποβλέπουν στην αύξηση του προσδόκιμου ζωής και στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής τόσο των ασθενών, όσο και των υγιών ανθρώπων. Σκοπό του παρόντος

κειμένου αποτελεί η ανάδειξη του πώς μπορεί να υπάρξει διαπολιτισμική προσέγγιση του ασθενή και της ασθένειας του, ώστε να βελτιωθεί το επίπεδο, υγείας και ζωής, ασθενών με σημαντικά, χρόνια ή παροδικά, προβλήματα υγείας όπως: τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι καρκινοπαθείς, οι χρήστες ναρκωτικών κ.ά.

Εννοιολογικό περιεχόμενο της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση συνιστά μία πολυσυζητημένη έννοια στο χώρο των επιστημών της Αγωγής τις τελευταίες δεκαετίες για την οποία δεν υφίσταται ένας κοινά αποδεκτός ορισμός της. Μια ευσύνοπτη προσέγγιση της έννοιας την ορίζει ως την παιδαγωγική απάντηση στα προβλήματα διαπολιτισμικής φύσης που εμφανίζονται σε μια πολυπολιτισμική και πολυεθνική κοινωνία[1]. Τη διαπολιτισμική εκπαίδευση χαρακτηρίζουν αρχές όπως[2]: η εκπαίδευση για την ενσυναίσθηση, για την αλληλεγγύη, για το διαπολιτισμικό σεβασμό και εναντίον του εθνικιστικού τρόπου σκέψης. Ως παραδοχές - βάσεις της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης θεωρούνται η αναγνώριση της ετερότητας, η κοινωνική συνοχή, η ισότητα και η δικαιοσύνη[3]. Αυτές συμβάλλουν διαχρονικά στην ισορροπία και στην ομαλή λειτουργία του κοινωνικού συνόλου, αλλά και κάθε ανθρώπου σε ατομικό επίπεδο.

[1] Essinger, H. (1990), *Interkulturelle Erziehung in multiethnischen Gesellschaften. Die Bruecke*, 52, pp. 22 - 31.

[2] Essinger, H. (1990), *Interkulturelle Erziehung in multiethnischen Gesellschaften. Die Bruecke*, 52, pp. 22 - 31.

[3] Νικολάου, Γ. (2005), *Διαπολιτισμική Διδακτική. Το νέο περιβάλλον. Βασικές αρχές*. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, σ. 240.

(η παρούσα ανάρτηση αποτελεί απόσπασμα από την εργασία του Γιώργου Καδιγιαννόπουλου με τίτλο: Προσεγγίζοντας με διαπολιτισμική ματιά τον ασθενή και την ασθένεια)

(Συνεχίζεται)